

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSA Jan Kremer

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. K., J. R. i E. R.

przeciwko Miastu W.

o ustalenie nieważności czynności prawnych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 października 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku

Sądu Apelacyjnego z dnia 18 sierpnia 2009 r., sygn. akt VI ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 18 sierpnia 2009 r. Sąd Apelacyjny zasądził od każdego z powodów na rzecz pozwanego Miasta W. po 3.411 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji.

Na rozstrzygnięcie to zażalenie wniosła strona pozwana, powołując się na naruszenie art. 102 k.p.c. i żądając jego zmiany w kierunku zastosowania reguły przewidzianej w art. 98 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż reguła zawarta w art. 102 k.p.c. podlega dyskrecjonalnej ocenie sędziowskiej i w zasadzie wymyka się spod kontroli sprawowanej przez Sąd Najwyższy. Analiza uzasadnienia Sądu Apelacyjnego przekonuje, że zasada przyjęta przez ten Sąd, tj. zasądzenie jedynie połowy należnych kosztów procesu na rzecz strony pozwanej ze względu na ciężką sytuację majątkową powodów była uzasadniona i mieści się w dyspozycji omawianego przepisu.

Biorąc przedstawione względy pod rozwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. zażalenie oddalił.